

Visul...

Stăteam la fereastra mare a camerei mele cu volumul lui Tudor Mușatescu în mână , „*Scrieri*”... Era o seară liniștită. Priveam cu tristețe peisajul de afară : TOAMNĂ!!!!

Ce poți face toamna: să răcești,să stai în casă...să te plictisești?Mi-a căzut privirea pe volumul pe care îl aveam în mână; noroc că-mi place să citesc foarte,foarte mult!Și am început să lecturez după ce m-am cuibărit într-un fotoliu confortabil.

Ușor,ușor, am trecut pragul lumii viselor, am adormit. Printre genele ce se lăsau grele am văzut din nou imaginea tristă a toamnei de afară și mi-am pus întrebarea :„Oare ce ar spune Tudor Mușatescu...despre toamnă?”

Nu știu cum, dar o minune s-a întâmplat! S-a deschis o ușă strălucitoare și...în prag zâmbea cu bunătate , chiar Tudor Mușatescu!

- De ce ești tristă, într-o seară atât de liniștită? întreabă maestrul.

- E toamnă și parcă mi-e frig, răspunsei surprinsă.

- Frig?!*Eu nu sunt sensibil la frig. Chiar și gerul mă lasă rece*, spuse maestrul zâmbind complice. Toamna este anotimpul trecerii în hibernare a naturii; toamna este anotimpul recompensei în fructe și legume, al muncii de peste ani. Toamna este anotimpul reflecției și al amintirilor, fiindcă *amintirile sunt asemenea cărților din biblioteca ta. Cauți câte una când nu mai ai nimic nou de citit*, îmi spuse maestrul,continuând să-mi zâmbească.

La cuvintele frumoase ale acestuia, au început să ruleze în mintea mea,întâmplările minunate din cursul verii: vacanța, marea, jocul...Să nu fie toamna un anotimp urât?! Mi-a fulgerat brusc prin minte.

Parcă citindu-mi gândurile, maestrul continuă:

- Toamna,dragă Diana,este precum vremea. Ea face parte din timpul nostru și are farmecul ei. Și, să știi tu,*cu vremea să mergi în pas, nu la pas*. Acest anotimp este unul al plictiselii,fiindcă *plictiseala lungește ziua și scurtează viața*. Este un anotimp ce împinge la reflecții și studii,ceea ce , cu siguranță, poți face și tu . O carte citită, un exercițiu rezolvat, înseamnă un pas înainte pe drumul cunoașterii și al desăvârșirii tale. Este,dacă vrei, o scurtare a distanței învățării. *Ca să măsoari distanțele, trebuie să le și străbați*. Și nu uita , Diana,*viitorul unui om,ca și al unei lumi, se construiește, nu se visează*, spuse maestrul dispărând în neant.

Visul nu durează mult!Când m-am trezit,noaptea era deplină. Acum,toamna nu mi se mai părea tristă..Știam deja ce am de făcut. *E frumos să fii bun,dar trebuie să fii și bun la ceva*. Știam că trebuie să învăț mai mult, știam că trebuie să respect mersul naturii, fiindcă și noi facem parte din ea, știam că pot fi o persoană bună,responsabilă și iubitoare.